

Piatok 8. apríla 2016

Text: Kol 2, 12 – 15

¹²keď ste boli s Ním pochovaní v krste. V Ňom ste boli aj vzkriesení vierou v moc Boha, ktorý Ho vzkriesil z mŕtvych. ¹³Aj vás, ktorí ste boli mŕtvi v priestupkoch a neobriezke svojho tela, oživil spolu s Ním, keď nám odpustil všetky priestupky ¹⁴a dlžobný úpis, ktorý s predpismi (zákona) proti nám bol a nám prekážal, vymazal a odstránil, pribijúc ho na kríž. ¹⁵Na Ňom odzbrojil kniežatstvá a mocnosti a vystavil ich verejne posmechu, triumfujúc nad nimi.

Piesne: ES č. 447, 493

Zamyslenie nad Božím slovom:

V konfirmačnej učebnici je dôležitá otázka, ktorá núti konfirmandov zamyslieť sa nad svojim krstom a životom po ňom. Otázka znie: „Budú všetci pokrstení spasení?“ Odpoveď na ňu hovorí o tom, že spasení budú len tí, ktorí vo viere v Pána Ježiša Krista vydržia až do konca svojho života. Aké miesto v našom živote hrá viera v Pána Ježiša? Verím, že za mňa osobne zomieral na kríži? Verím, že pre mňa vstal z mŕtvych? Pán Boh pri našom krste urobil úžasnú vec – prijal nás za svoje deti, obmyl nás od viny dedičného hriechu a dal nám nový začiatok života. Je to dôležitý základ, na ktorom však máme ďalej stavať s pomocou Ducha Svätého duchovné „múry“ svojho života. Každý si sám za seba musí uvedomiť, do akej miery tie duchovné múry buduje a kde sa nachádza vo vzťahu ku Kristovi. Spasenie a večný život nie sú niečo automatické. Ak je niekto pokrstený a neverí v Pána Ježiša Krista, nemôže predsa počítat s večným životom. Niekedy je to s duchovným stavom nášho života podobné ako v nasledujúcom príbehu: Rybár, ktorý už pätnásť rokov nechodil na bohoslužby, bol spolu so svojimi neveriacimi kamarátmi na lodi. Zastihla ich búrka. Hrozilo, že sa loď potopí. Kamaráti ho preto naliehavo prosili, aby sa modlil. On však váhal a vyhovárал sa: „Už tak dávno som sa nemodlil. Odvtedy, ako som chodil na bohoslužby, prešlo toľko rokov...“ Kamaráti sa však nedali tak rýchlo odbiť. Prosili dovtedy, kým im nesľúbil, že sa bude modliť. „Ó, Pane,“ modlil sa rybár, „pätnásť rokov som Ťa o nič neprosil. Ak nám teraz pomôžeš a dovedieš nás bezpečne k brehu, sľubujem Ti, že Ťa nebudem obťažovať ďalších pätnásť rokov!“ –Teda takto by ťažko mohol ktokoľvek očakávať, že vstúpi do Božieho kráľovstva. Nepodobáme sa však tomuto rybárovi aj my? Milosťou skrze vieru v Ukrižovaného a Vzkrieseného sa i nám otvára cesta do večného života. Musí však byť žitá v každodennom živote, za akýchkoľvek okolností – v dobrom aj v zlom. Budeme takouto živou ratolesťou? Amen.

Modlitba:

Drahý Pane, ďakujeme Ti, že hľadiš do srdca človeka. Ďakujeme Ti za to, že Tvoja smrť a vzkriesenie nám otvárajú cestu do nebeského kráľovstva. Sú to Tvoje zásluhy, Tvoja milosť, ktoré nás zachraňujú. Daj, aby sme si toto každodenne uvedomovali. Odpusť, že tak veľmi pokrívame, že si naivne myslíme, že aj bez osobnej viery sa môžeme s Tebou stretnúť v Tvojom kráľovstve. Pomôž nám, prosíme, otvárať oči ľuďom okolo nás, aby si uvedomili, že nestačí byť len pokrstený, a pritom si žiť život bez Teba. Zmiluj sa nad nimi aj nad nami. Otváraj im aj nám oči aj srdce pre Tvoju pravdu. Amen.
Mgr. Božidara Bašková, zborová farárka v CZ ECAV Kšinná (POS)